

Predica de la Zürich

Duminică, 24 noiembrie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 4:6-26** (...).

Îi mulțumim Domnului că ne-am adunat din nou în prezența lui Dumnezeu, sub răsunetul Cuvântului, ca să ascultăm Cuvântul Lui sfânt și prețios. Cele două cântări ne-au mers la inimă. Cuvântul care a fost citit ne-a atins. Atunci Domnul a vorbit cu acea femeie la fântână, astăzi El vorbește cu tine și cu mine, astăzi El ne dă un răspuns, ție și mie, astăzi noi știm cine este Acela care vorbește cu noi, cine este Acela care ne-a răscumpărat și care acum Își pregătește Mireasa Lui pentru ziua glorioasă a revenirii Sale.

Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți. Suntem foarte mulțumitori pentru ceea ce face Dumnezeu în prezent. Vedem cu ochi deschiși lumea religioasă, vedem lumea politică și tot ce se petrece în timpul nostru. Nu demult am spus că teologii nu mai vor să-L lase pe Dumnezeu ca fiind de gen masculin, ci ei vor să facă din El o persoană neutră, ceva între masculin și feminin. Fratele Burma mi-a spus înainte și mi-a dat o informație de la cele mai renumite personalități protestante din Elveția care susțin că „de la început Dumnezeu a dorit homosexualitatea în creația Lui”. Toți spun și fac ce vor.

Dacă mergem în 1 Tim. 4 direct de la vers. 1 este scris: „*Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor*” pe care le vor răspândi în popor.

În numărul acestor învățături drăcești sunt celibatul și oprirea căsătoriei. Când ei au introdus celibatul în biserică atunci s-a pus temelia pentru homosexualitate. Până astăzi s-a putut ascunde totul. Dar acum și în Germania sunt pe rol mii de procese în legătură cu abuzurile clericilor din anii trecuți. Noi nu putem schimba nimic la aceasta. Domnul nostru a spus că în timpul când El va reveni va fi ca în zilele

lui Noe, ca în timpul Sodomei și Gomorei. Noi nu putem schimba aceasta. Dar pentru noi, ca niște credincioși biblici, este valabil ceea ce a spus Domnul Dumnezeu în Cuvântul Său: „*Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el*”(Gen. 2:18). Căsnicia este cea mai veche instituție pe care a dat-o Dumnezeu oamenilor pe pământ.

O mai spunem o dată. Toți pot face ce vor ei. Dar pentru noi, ca niște oameni credincioși biblici, este valabil în vecii vecilor Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Niciun om necurat nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu, niciunul care încalcă intenționat cuvintele și poruncile lui Dumnezeu. În introducere am auzit că va veni ceasul în care adevărații închinători se vor închina lui Dumnezeu în Duh și în Adevăr. Cine este în rătăcire nu se poate închina în duh și în adevăr. Numai cel pe care l-a eliberat Adevărul și a fost străpuns de Adevăr doar acela se poate închina în Duh și în Adevăr. Domnul nostru a spus atunci: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești*”. Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu care ne-a adus înapoi la Cuvânt, ne-a adus înapoi la o teamă sfântă față de Cuvântul Său, astfel că noi, convinși prin credința din inimă, putem crede ceea ce zice și cum zice Scriptura. Adică noi prin har putem trăi după Cuvântul sfânt și viu al lui Dumnezeu și astfel trăim pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii lui Hristos.

Sunt multe versete biblice care mă mișcă. Este un lucru prețios că și acum două mii de ani Domnul Dumnezeu i-a putut folosi pe frații noștri să scrie ceea ce acum are de spus Bisericilor Duhul. Cine are o ureche acela va auzi ceea ce are de spus Bisericilor Duhul, așa este scris în Apoc. 2 și 3, în scrisorile adresate Bisericilor. Scrisorile au fost adresate mereu adunărilor locale. Astăzi același Cuvânt ne este adresat nouă prin har, iar noi îl putem accepta și primi.

Înainte Feței lui Dumnezeu suntem convinși că noi trăim acum ultima parte a istoriei mântuirii, auzim ultimul mesaj, ultima chemare: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, separați-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*”. Nu doar să fiți credincioși, ci să deveniți fii și fiice ale lui

Dumnezeu. Fiii și fiicele sunt născuți, atât în domeniul natural cât și duhovnicește.

Ar fi frumos dacă am putea citi cele două versete din Iac. 1:18, 1 Pet. 1:23, unde este scris că El, de bunăvoia Lui, ne-a născut din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este sămânța și noi am primit Cuvântul. Cum am spus deseori, Domnul și Răscumpărătorul nostru a fost Sămânța făgăduită în Gen. 3:15. Apoi în Gal. 3:19 s-a făcut încă o dată referire la aceasta: „*până când avea să vină «Sămânța», căreia Îi fusese făcută făgăduința*”. El, Sămânța, Cuvântul făcut trup; iar noi sămânța divină, cei care am primit Cuvântul. Eu mă bucur pentru cuvintele pe care le-a scris Pavel: „am sădit Cuvântul în voi”. Nu semănat între spini, nu căzut la marginea drumului sau între stânci. Ci Cuvântul pe care l-am sădit în voi.

Noi n-am propovăduit Cuvântul în mod superficial. Ci înaintea Feței lui Dumnezeu, suntem convinși în adâncul inimii noastre că am propovăduit Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și l-am putut sădi în toate inimile care l-au primit. Și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Aceasta o vedem chiar și în domeniul natural. În toate religiile, în toate comunitățile și direcțiile de credință totul dă rod după soiul seminței care a fost semănată. Așa se întâmplă și în Împărăția lui Dumnezeu, căci noi prin Duhul Sfânt am fost născuți din nou la o nădejde vie.

Așa cum Domnul nostru a fost descoperit în trup, și cum toate făgăduințele din Vechiul Testament în legătură cu nașterea, slujba, patimile, moartea, învierea, înălțarea Lui la cer și revenirea Lui, toate au fost scrise în Cuvânt, exact așa avem noi siguranța în credință. Atunci când Fiul lui Dumnezeu trebuia să fie descoperit în trup îngerul Gavril a venit și i-a adus Mariei făgăduința, ea a crezut-o și apoi i-a fost dat mesajul: „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Exact așa este și cu noi. Noi am primit Cuvântul sfânt și prețios al lui Dumnezeu, Duhul Sfânt vine asupra Cuvântului din noi iar acesta devine viu, iar noi suntem înnoiți, născuți din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți.

Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice. Începem cu Evrei 4:1: „*Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească*

venit prea târziu („să nu se pomenească rămas în urmă” – lb. germ.)”. Acest Cuvânt ne trece prin măduva oaselor. Niciunul dintre voi, voi care ascultați Cuvântul și îl citiți, să nu se pomenească rămas în urmă. Acestea sunt cuvinte scrise din însărcinarea lui Dumnezeu pentru că poporul lui Dumnezeu îi este pregătită o odihnă. În legătură cu Vechiul Testament s-a putut spune că ei n-au ajuns ținta. Dar Cuvântul acesta ne este adresat nouă: „nici unul din voi să nu se pomenească *venit prea târziu* („să nu se pomenească rămas în urmă” – lb. germ.)”.

Noi știm că la revenirea Domnului toți cei pregătiți vor intra în Odaia de nuntă. Eu spun acest lucru cu teamă înaintea Dumnezeului atotputernic. Când eu am trăit răpirea și am văzut gloata îmbrăcată în alb, toți erau tineri, toți aveau haine albe strălucitoare; nu erau doar albe, ci hainele erau de un alb strălucitor. Eu m-am gândit la cuvintele pe care le-am spus atunci în anul 1966 când am încheiat un legământ cu Domnul și I-am spus: „Doamne, mă voi duce din oraș în oraș, voi propovădui Cuvântul Tău. Dar Te rog ca toți aceia care vor asculta Cuvântul Tău din gura mea să-și trăiască pregătirea lor și să aibă parte de răpire atunci când Tu vei reveni pentru a-i lua Acasă pe ai Tăi”. Propovăduirea ultimului mesaj se va fi meritat. Toți trec pe lângă el.

Din păcate și acest lucru trebuie să-l amintim. Atât timp cât fratele Branham a ținut adunări evanghelistice toți marii evangheliști erau de partea lui; ei chiar vorbeau foarte bine despre el în public. Dar niciunul din toți acești evangheliști, care țineau evanghelizări și pretindeau că ei propovăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu, nu credea biblic. Niciunul din ei nu s-a lăsat botezat biblic, niciunul dintre ei n-a părăsit învățătura trinitară, toți au rămas ca mai înainte; ei vorbeau în limbi și se foloseau de daruri, dar au trecut pe lângă Cuvânt.

Cât de mulțumitori putem fi că Dumnezeu S-a îngrijit. Așa cum a spus foarte clar fratele Branham, că ploaia cade peste cei buni și peste cei răi, soarele strălucește peste cei dreți și peste cei nedreți, dar după roadele lor îi veți recunoaște. Mulți vor veni în acea zi și vor zice: „Doamne, Doamne, n-am făcut noi în Numele Tău? N-am făcut noi...? N-am făcut noi...?”. Iar Domnul le va spune: „Plecați de la Mine! Nu vă cunosc”. Și aceia care s-au folosit de Numele „Isus” pentru rugăciunile lor au refuzat să se lase botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Ei

n-au vrut să poarte ocară, ei au vrut să fie văzuți, au vrut să fie populari înaintea oamenilor.

Noi trebuie să ne lepădăm de noi înșine, trebuie să ne dăm viața în moarte pentru ca Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, să-Și poată trăi viața Lui prin noi. Așa cum este scris aici, ca „*nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu* („să nu se pomenească că a rămas în urmă” – lb. germ.)”.

Domnul Dumnezeu să dăruiască har, să fim spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, să putem propăși în siguranța credinței că noi vom ajunge ținta. Pe cât de sigur S-a îngrijit Domnul ca la prima Lui venire să trimită un bărbat al lui Dumnezeu, despre care este scris „*A venit un om trimis de Dumnezeu; numele lui era Ioan*”(Ioan 1:6), pe atât de sigur s-a întâmplat același lucru în timpul nostru: un om trimis de Dumnezeu cu o însărcinare directă. Îi mulțumim Domnului că această însărcinare a putut fi exercitată în toți acești 55 de ani care au trecut, Cuvântul a fost propovăduit și purtat până la marginile pământului pentru ca toți aceia care sunt hotărâți să facă parte din Mireasa Mielului să creadă ceea ce ne-a descoperit Dumnezeu din Cuvântul Său.

Acum mai citesc un loc din Ps. 77 ca să vedem ce au exprimat oamenii lui Dumnezeu în rugăciunile lor. Citim din Ps. 77:8: „*S-a isprăvit bunătatea Lui pe vecie? S-a dus făgăduința Lui pentru totdeauna?*”. Toți oamenii lui Dumnezeu au tânjit să vadă făgăduințele în împlinirea lor. Aici omul lui Dumnezeu întreabă: „*S-a isprăvit bunătatea Lui pe vecie? S-a dus făgăduința Lui pentru totdeauna?*”. Nu și încă o dată nu! Când sosește timpul împlinirii atunci se întâmplă ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acea perioadă de timp. Noi putem mărturisi acest lucru pentru că noi personal am trăit-o. Acestui verset noi îi dăm un răspuns și spunem că bunătatea Lui nu s-a sfârșit și făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu în Cuvântul Său sunt valabile pentru totdeauna.

Citim din Evrei 8:6: „*Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune*”.

Mai citim din 2 Cor. 1:20: un verset foarte bine cunoscut de noi: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu”. Și acest verset biblic îl putem citi de fiecare dată.

Astăzi îmi este pe inimă ceea ce este scris în 2 Pet. 1. Prin credință și încredere să citim împreună, să primim și să-L rugăm pe Domnul ca tot ceea ce este scris aici să devină realitate divină cu noi și în noi. Și așa se va întâmpla.

Citim din 2 Pet. 1 de la vers. 2: „Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!”. Să vă fie înmulțite, să vă fie înmulțite harul, cunoașterea. Dumnezeu are mai mult. Și cum cântă un poet de cântare, „mai mult, mai mult de la Mântuitorul meu eu vreau”.

Apoi vers. 3: „Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui”. Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ceea ce avem și vom avea nevoie vreodată. Pentru că toate făgăduințele, în El, sunt «Da» și «Amin», și apoi își găsesc confirmarea prin noi. 2 Cor. 1:20 și împlinirea și confirmarea prin noi. Să nu uităm aceasta. S-o acceptăm și s-o primim prin credință că dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot. Nu ne lipsește nimic. Dumnezeu ne-a dăruit totul prin har, tot ce privește viața și evlavia, tot ceea ce avem nevoie ca să vedem slava Lui. El ne-a dăruit toate acestea prin har.

Citim vers. 4: „prin care El ne-a dat (dăruit) făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe...”. Aici este vorba despre un dar din partea lui Dumnezeu. El ne-a dăruit făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe. Cu adevărat El ne-a dăruit cadouri nespus de mari și scumpe, așa cum este scris aici: „El ne-a dăruit făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”.

Acesta este unul dintre cele mai importante versete biblice, în care ne este spus că prin aceste făgăduințe ale Lui nespus de mari și scumpe noi ne facem părtași naturii divine. Prin nașterea pământească noi avem parte de tot ceea ce privește viața naturală. Dar prin nașterea din Duhul și Cuvântul lui Dumnezeu devenim părtași la tot ceea ce ne-a

dăruit Domnul, așa cum este scris aici în vers. 4. El ne-a dăruit tot ca să devenim părtași naturii divine, după ce am fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte, și prin har să trăim înaintea lui Dumnezeu o viață plăcută Lui.

Scumpii mei frați și surori, am curajul să spun că niciunul dintre noi nu păcătuiește intenționat. Eu nu cred că cineva dintre noi face intenționat ceva ce nu-i este plăcut lui Dumnezeu, pentru că altfel ar intra sub incidența a ceea ce este scris în Evrei 6, adică dacă cineva în mod premeditat, cu intenție face ceva încălcând Cuvântul lui Dumnezeu, trecând de linia roșie. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că Răscumpărătorul nostru este Mare Preot. Dacă ni se întâmplă ceva noi putem veni la El și știm că Sângele încă mai este pe scaunul harului și rămâne acolo până la desăvârșire, până ce noi toți vom vedea ceea ce am crezut.

Așa cum este scris aici: „*după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte*”. Noi avem parte de natura divină pe baza făgăduințelor divine pe care le-am primit în dar. Mulțumiți-I Domnului că în viața ta și în viața mea El a lucrat acest lucru. Să nu te uiți la eșecurile tale, să nu te uiți la slăbiciunile tale, să nu te uiți la ceea ce n-ai făcut bine. Ci privește la bunătățile Domnului, El a pus deoparte toată paguba și ne-a dăruit răscumpărarea și iertarea deplină prin har. Acum întrebarea: Cine se face părtaș naturii divine? Toți aceia care cred făgăduințele lui Dumnezeu. Pentru că făgăduințele lui Dumnezeu sunt Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Dumnezeu veghează asupra tot ceea ce a fost spus în fiecare făgăduință pentru ca s-o împlinească în viața ta și în viața mea. Pe cât de sigur credem ceea ce ne-a făgăduit El, pe atât de sigur vom și primi. Pentru că așa este scris și așa se va și întâmpla.

Mai departe citim vers. 5: „*De aceea, dați-vă și voi toate silințele...*”. Nu căldicei și leneși. „*De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta (fapta cu putere)...*”. Așadar începe cu credința.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire. Noi Îl credem pe Dumnezeu și nouă acest lucru ne-a fost socotit ca neprihănire. De aceea este scris aici, de aceea fiindcă noi

avem parte de natura divină avem parte de ceea ce ne-a promis Dumnezeu în făgăduințele Sale.

Acum vers. 5: „*De aceea, dați-vă și voi toate silințele*”. Am primit noi făgăduințele lui Dumnezeu? Suntem noi părtași naturii divine? „*De aceea dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința*”.

Astăzi este vorba de faptele/virtuțile omului născut din nou care a primit viața din Dumnezeu. „*să adăugați la credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea/stăpânirea de sine; cu înfrânarea/stăpânirea de sine, răbdarea/statornicia*”. Să fim statornici în toate încercările, indiferent ce vine să dovedim statornicie. „*să unim cu răbdarea, evlavia*”. Toate sunt legate una de cealaltă, toate aparțin împreună, toate sunt virtuți care aparțin naturii divine pe care am primit-o prin har. Apoi noi vedem întreaga plinătate a ceea ce lucrează Dumnezeu în viața noastră și ceea ce ne-a dăruit El.

Vers. 7: „*să uniți cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni*”.

Îi aducem mulțumire Domnului. V-o mai spun o dată. Numai cine crede făgăduințele lui Dumnezeu și prin aceasta se face părtaș naturii divine numai în acela aceste virtuți ale lui Dumnezeu devin viață divină sinceră și sunt descoperite în viața lui. Este vorba chiar de dragostea frățească până la dragostea de oameni. Vă rog acceptați-o și primiți-o prin credință. Astăzi să ne devină clar ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin aceasta. Că noi credem făgăduințele Lui din toată inima și am primit Cuvântul și voia Lui care ne-a fost descoperită și că El a pus în noi viața nouă divină. Pentru că numai această viață nouă divină are în ea însăși toate aceste virtuți. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că noi credem, primim și putem trăi aceasta.

O întrebare adresată nouă tuturor. Nu simțiți și voi că în ultima vreme dragostea unii față de alții, dragostea între noi a crescut? Cu adevărat dragostea lui Dumnezeu din sufletul nostru a devenit din ce în ce mai profundă, astfel că nu mai cunoaștem pe nimeni după fire, ci pe fiecare frate și pe fiecare soră îi acceptăm așa cum sunt și putem fi mulțumitori Domnului unul pentru celălalt. Pentru că un suflet are o

valoare mai mare decât întreaga lume. Dumnezeu ne-a dăruit harul să credem din inimă.

Dar apoi vine o avertizare. Citim mai departe de la vers. 8: „*Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi...*”. Voi care credeți făgăduințele Mele, voi care aveți parte de natura divină, voi cu care se împlinesc făgăduințele Mele în acest timp. *Căci, dacă aveți din belșug aceste virtuți în voi și cresc constant.* Ele există și apoi ele cresc constant, ele cresc până ce noi toți o simțim, până ce cu adevărat o trăim și o simțim. În creșterea duhovnicească nu există stagnare. Ci Domnul poate merge mai departe cu noi până când vom ajunge la statura de om mare în Hristos. Citim încă o dată vers. 8: „*Căci, dacă aveți din belșug aceste virtuți în voi (și cresc permanent), ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos*”.

Aceste virtuți sunt vii în noi, ele aduc la suprafață roada Duhului: credința, fapta, cunoștința, înfrânarea, răbdarea, evlavia, dragostea de frați și iubirea de oameni. Toate aceste virtuți enumerate aici sunt descoperite în viața noastră prin har.

Acum vine un verset care ne atinge pe toți la inimă: „*Dar cine nu are aceste virtuți, este orb (este miop), umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate*”(vers. 9).

Cui îi lipsesc aceste virtuți este orb. Scumpi frați și surori, acesta este un Cuvânt care ne mișcă pe toți. Cel căruia îi lipsesc aceste virtuți este orb și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate, n-a rămas la faptul că noi am fost neprihăniți prin har. Dar permiteți-mi să nu mă opresc prea mult timp la acest verset. Pentru că eu personal sunt pe deplin convins că bărbatul lui Dumnezeu se adresează mai întâi aleșilor lui Dumnezeu, celor ce cred făgăduințele lui Dumnezeu, devenind părtași naturii divine și aceste virtuți sunt descoperite în viața lor. Apoi suntem puși față în față cu aceia care nu cred făgăduințele și prin urmare n-au parte de natura divină și de aceea n-au cum să aibă virtuțile divine. Exact așa putem accentua că toți care au primit har de la Dumnezeu au fost născuți din nou la o nădejde vie și sunt neprihăniți prin Sângele Mielului și natura Domnului nostru Isus Hristos a fost

pusă în noi, iar noi avem acordul interior că toate virtuțile enumerate aici vor fi descoperite în noi și prin noi în viața noastră prin har.

Vă rog iertați-mă dacă accentuez încă o dată acest lucru. Ne-a devenit atât de mare și prețios că Domnul are o Mireasă pe pământ care este os din oasele Lui, carne din carnea Lui, natura Lui, ființa Lui, nimeni nu-și mai trăiește viața lui. Dacă trăim pentru Domnul trăim, dacă murim pentru Domnul murim, fie că trăim fie că murim suntem ai Domnului. Astăzi să devenim mai conștienți că din partea Lui, Dumnezeu a făcut tot ce a fost necesar pentru ca ceea ce este cerut de la noi să fie pus în noi. Și fără forțarea noastră proprie, să avem parte de natura divină cu toate aceste virtuți care sunt o parte a naturii divine. De aceea ele sunt descoperite prin har, pe cât de sigur a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Său. Dar exact așa, în opoziție cu cei ce cred făgăduințele, sunt toți aceia care trec pe lângă făgăduințele lui Dumnezeu și care nu pot avea parte de ele. Pentru că este scris că prin făgăduințele lui Dumnezeu noi am devenit părtași firii dumnezeiești. Vă rog frumos primiți-o prin credință odată pentru totdeauna, acceptați că Dumnezeu nu face promisiuni goale. Ci fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu se împlinește și este confirmat în viața noastră prin har.

Bineînțeles, toți trebuie să înțelegem că apostolul a trebuit să prezinte ambele situații, punându-le față în față. Mai departe el a spus: „*Dar cine nu are aceste virtuți, este orb, un om cu vederea scurtă*”.

V-o mai spun o dată pentru că mi-a devenit atât de prețios. Mi-a devenit atât de mare că noi am primit har de la Dumnezeu și credem făgăduința pentru timpul nostru. Intenționat am citit în întregime toate cele trei capitole, Mat. 17, Mar. 9 și Lc. 9 care vorbesc despre marea trăire de pe Muntele schimbării la față când s-au arătat Moise și Ilie. Scumpii mei frați și surori, acolo s-a întâmplat. Moise și Ilie s-au arătat, dar apoi Petru a putut spune: „*Și noi înșine am auzit acest glas răsunând din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*”(2 Pet. 1:18), adică „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*”(Mat. 17:5).

Și care a fost rezultatul după acea trăire puternică când cei trei ucenici L-au văzut pe Domnul nostru proslăvit în fața ochilor lor, norul supranatural s-a coborât și glasul a răsunat? Ce s-a întâmplat când ei au

coborât de pe munte? „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: «Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?»*”(Mat. 17:10). Apoi Domnul a dat făgăduința: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile în ordine*”. Când a avut loc marea trăire de pe Muntele schimbării la Față, acolo El a folosit acea ocazie; ucenicii I-au pus întrebarea și Domnul le-a dat răspunsul pe care îl avem astăzi. Suntem mulțumitori că ei au pus atunci acea întrebare și Domnul le-a dat răspuns, iar acest răspuns este valabil pentru noi astăzi. Acum înaintea zilei înfricoșătoare a Domnului, El a trimis un proroc ca Ilie.

Dacă pot s-o spun astăzi aici. Cum pot deveni părtași naturii divine toți aceia care resping această făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o pentru această perioadă de timp? Cum pot fi descoperite aceste virtuți în viața lor dacă ei calcă în picioare și batjocoresc făgăduința că în timpul nostru Dumnezeu a trimis un proroc?

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că trăim acum, că putem crede făgăduințele lui Dumnezeu și suntem părtași în mod direct la ceea ce face Dumnezeu în prezent. Noi n-am intrat în semnele și evenimentele timpului. Toți avem urechi deschise și ochi deschiși, ascultăm știrile și vedem ce se petrece pe pământ. De aceea Domnul nostru a spus: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor se apropie*”.

În tot ceea ce a trebuit să fie spus astăzi, permiteți-mi să accentuez încă o dată pentru toți de pe întregul pământ, că este foarte important să credem făgăduințele lui Dumnezeu căci prin ele avem parte directă de natura divină și virtuțile sunt descoperite în viața noastră fără nicio forțare proprie. Haideți ca astăzi să-I mulțumim Domnului pentru aceasta, că noi am primit har de la El în toate încercările și necazurile noastre; sunt atâtea necazuri ca niciodată înainte. Și la cei ce s-au căsătorit de curând, în familii, la tineri și la cei în vârstă. Peste tot sunt necazuri. Astăzi vom aduce toate necazurile noastre Domnului și Dumnezeu ne va ajuta și ne va așeza pe un nivel mai înalt în așa fel ca noi să nu pierdem ținta dinaintea ochilor noștri, ci să ținem ținta în fața ochilor noștri. Noi știm că după toate aceste

încercări vom ajunge la țintă și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Lui I se cuvine cinstea în vecilor. Amin.

Doamne Dumnezeule atotputernic, iubite Domn, în fiecare adunare în care Tu ai fost prezent s-a întâmplat ceva, ai iertat pe păcătoși, i-ai vindecat pe cei bolnavi, i-ai eliberat pe cei demonizați. Oriunde ai fost Tu s-a întâmplat ceva. Iubite Domn, astăzi Tu ești aici prezent prin Cuvântul Tău. Eu Îți mulțumesc pentru gloata răscumpărată prin Sânge care s-a adunat aici și pe întregul pământ ca să asculte Cuvântul Tău sfânt, să creadă făgăduințele lui Dumnezeu și astfel să devină părtași naturii divine.

Iubite Domn, așa cum toți am auzit și citit, Tu ne păzești de orice clătinare și cădere pentru că noi Te credem din inimă căci Tu ai isprăvit biruința pentru noi și ne-ai dăruit credința care a biruit lumea. Îți mulțumesc.

Acum mă rog pentru toți cei ce sunt în suferințe și necazuri pe care Tu îi cunoști pe fiecare în parte. Iubite Domn, intervin-o Tu. Dăruiește răscumpărare, eliberare, vindecare și tot ceea ce ne-ai dăruit la Golgota, prin har. Fie ca să fie descoperit spre slava și cinstea Numelui Tău ca o confirmare a Cuvântului, pentru că noi credem cum zice Scriptura.

Încă o dată Te rugăm binecuvântează-i pe toți frații, pe toate surorile de pe întregul pământ, încununează-i pe toți cu har și binecuvântare. Fie ca toți să fie din nou întăriți și mângâiați, să se întâmple tot în Numele lui Isus, spre cinstea lui Dumnezeu. Amin!

Dragilor, când fratele Baumgartner a citit Cuvântul în legătură cu femeia de la fântână m-am gândit imediat la Is. 12:3: „*Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii*”. Iar acest lucru trebuie să fie bine cunoscut pe întregul pământ. Haideți ca toate cuvintele pe care le-am cercetat astăzi să le păstrăm în inimile noastre și să zicem: Iubite Domn, fă să fie descoperite aceste lucruri în viața mea. Amin.